

narava. Vročina pojenja in zavest se mu zopet povrne.

Ko prvič v bolezni jasno izpregleda, vidi kraj sebe postarnega moža v črni halji, ki ga je držal za roko in pozorno gledal nanj...

„Kje sem?“ vpraša Stojmir hlastno.

„Pri dobrih ljudeh“, odgovori neznanec Stojmiru se je zdelo, da mora biti mož poleg njega eden tistih duhovnikov, ki so

ne povrne huda vročica, ki te je toliko časa mučila.“

Skrbno, kakor oče svojemu otroku, rahlja stavec bolniku vzglavje in mu polaga hladilne ovoje na vroče čelo. Stojmir zatisne oči...

Pred duha mu stopijo dogodki zadnjih dni: pirovanje pri knezu, Milena, prepir z nemškim grofom. Kaj se je zgodilo z njim?

V malin.

Risal F. Dobnikar.

prišli z Nemškega učiti novo vero. Toda čudil se je, da govori v njegovi materinščini.

„In kdo si ti, ki mi strežeš?“ vpraša dalje.

„Nevreden služabnik Kristusov sem“, odgovori ponižno menih. „Toda ne vznemirjaj se preveč z govorjenjem, moj sin, da se ti

„Dom in Svet“ 1901, štev. 2

Kje so tovariši, kje ujec Braslav?... Kaj namerjajo ti frankovski duhovniki?... Ali mu strežejo zato, da ga tem gotovejše izročé sodbi? Ali se hočejo maščevati nad poganom?...

In zopet se ozre po svojem strežniku, ki je pripravljaj zdravila ali pa sedel tik njegovega ležišča.